

ต่าศือเทอเน่โค่เล๊อโจ๊โพ

ต่าคือเทอเน่โค่เล๊อโจ๊โพ

เรื่อง นิศานาถ รัตนวิไลลักษณ์

ภาพ ศรัณย์รักษ์ สันติอรุโณทัย

เรียบเรียง นิศานาถ รัตนวิไลลักษณ์

มีนาคม 2563

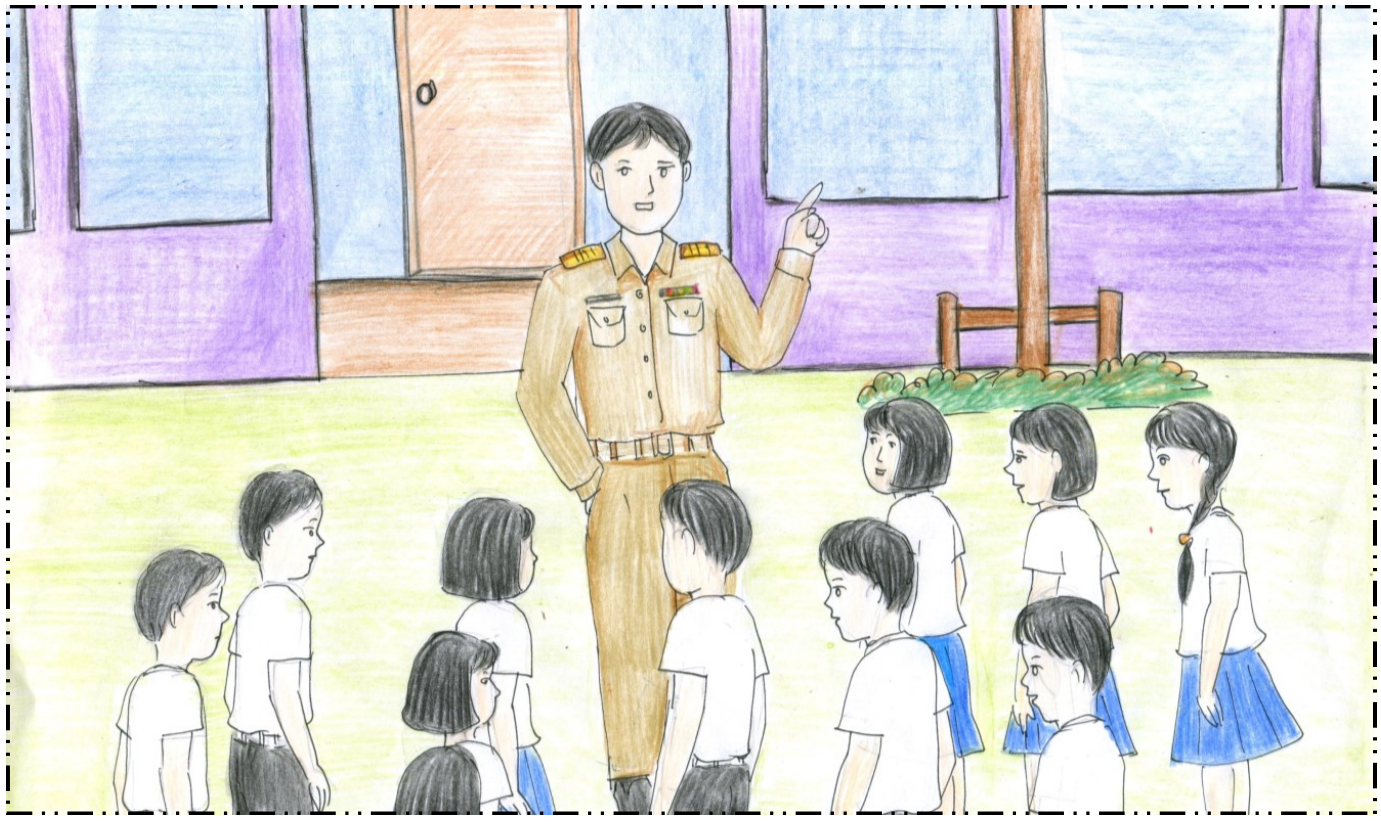
มูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Foundation for Applied Linguistics) ร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 5 และ 6

“โครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยนำภาษาถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้ (ทวิภาษา : กะเหรี่ยงสกอร์ – ไทย)”

Supporting Mother Tongue Based MLE Project in Ethnic Minority Communities in Thailand : Sgaw karen - Thai

ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธิเกื้อฝันเด็ก Child’s Dream Foundation (CDF)

เป่เคล แซ ท่อแว กรี๊ กรี๊ โจ๊ โพ เต่อฆา ด๊อ เต่อฆา เป๊อจื่อ เศ่ ท่อ แว เล๊อโจ๊ปู เม่แว เล๊อ ต่าเชอเก๊อต่อ ตือแว เล๊อ ชอเฆ่ ลีฮ เม่ วีด๊อ เซ๊อร่ะ เล๊อ อ๊ากว่า แชว โจ๊โพ อ่าคีเล๊อ อ๊ะบ่ะ ศือเทอ เน่ ประชาธิปไตย บ๊อบ่ะ แว เล๊อ ธงชาติ อ๊ะ แม่ะญา เม่แว เล๊อ ปฆาเป่อโจ๊ ท่อแว เน่ เต่อลาลี บ่าช่า โจ๊โพอ๊ะโค่ เต๊อ โอ่ะ ดี บาฮ

ฒ ฒ

โอ่ะดี คีนวี เป่อ เก๊อบ่ะ ตือเท่อ แว เซ่โค่โจ๊ โพ เจ๊อโพ เพ๊อ แล่ ฒา ต่าโม่ แก๊ อ่าซ๊า แล แกว๊ลอ แว อ่ามี เล๊อ เซ๊อร่ะ กว่าแชว ต่าอีอ๊าเฒ่ แว่น่อ แว่จ๊อ น่อเฒ่แย่ น่อเฒ่ตือบ่ะฒาฒา แล แกว๊ลอ มี ด๊อ แกว๊ลอ อ๊ะต่าเชอมื่อล่า ด่ะแว ก๊อฒา ลอฮ เน่อ แกว๊ เม่วี แลตือ เน่ เน่อฒอ แล กล๊าท่อ เล๊อ โจ๊เก่อปา เดอ เซ่คี

เต๊อที่ศอ โจ๊โพ โอ่ะแว เต่อฆา อ่ามีเล๊อ พาซูรี ต่าโม่มาแช๊แอ๊ อ่าซ๊า ปฆา เล๊อ อ่า ล่อน่อเฆ่เตอ เล๊อ อ่ามีเล๊อ น้ำพริก เม่แวด่ะ เล๊อ น้ำพริก แกว๊ แว อ๊าต่า เก่อโต เล๊อ เจ่อ เม๊ะ เน่แก๊โจ๊โพอ๊าโค่ เจ๊อเก่อ มาเก่อ ชฆอ โจ๊ เมอเล๊อ โจ๊มี่อะ เต๊อที่ศอ เป่เคลแซท่อ แว ต่าเชอเก๊อต่อ บ่ะ แวเล๊อ โจ๊โพ ชอเฆ่ เล๊อ มือฮาลอ แพ๊ เล๊อ โจ๊โพ เกปูแวก๊อฆา ภารโรง ฮ๊ะกว่า แว ต่าก๊อตอ ด๊อ ก๊ะบี่ะ แกร ดี๊ซ๊อ ก๊อมี่อนีแด่ะ เดอเซ๊อร่ะ เล๊อ อ๊ะบ่ะ ค๊อ แว ต่า เล๊อโจ๊ เต่อฆา แพ๊ เล๊อ เซ๊อร่ะ ค๊อ ต่า แล อ่อะลู่ที

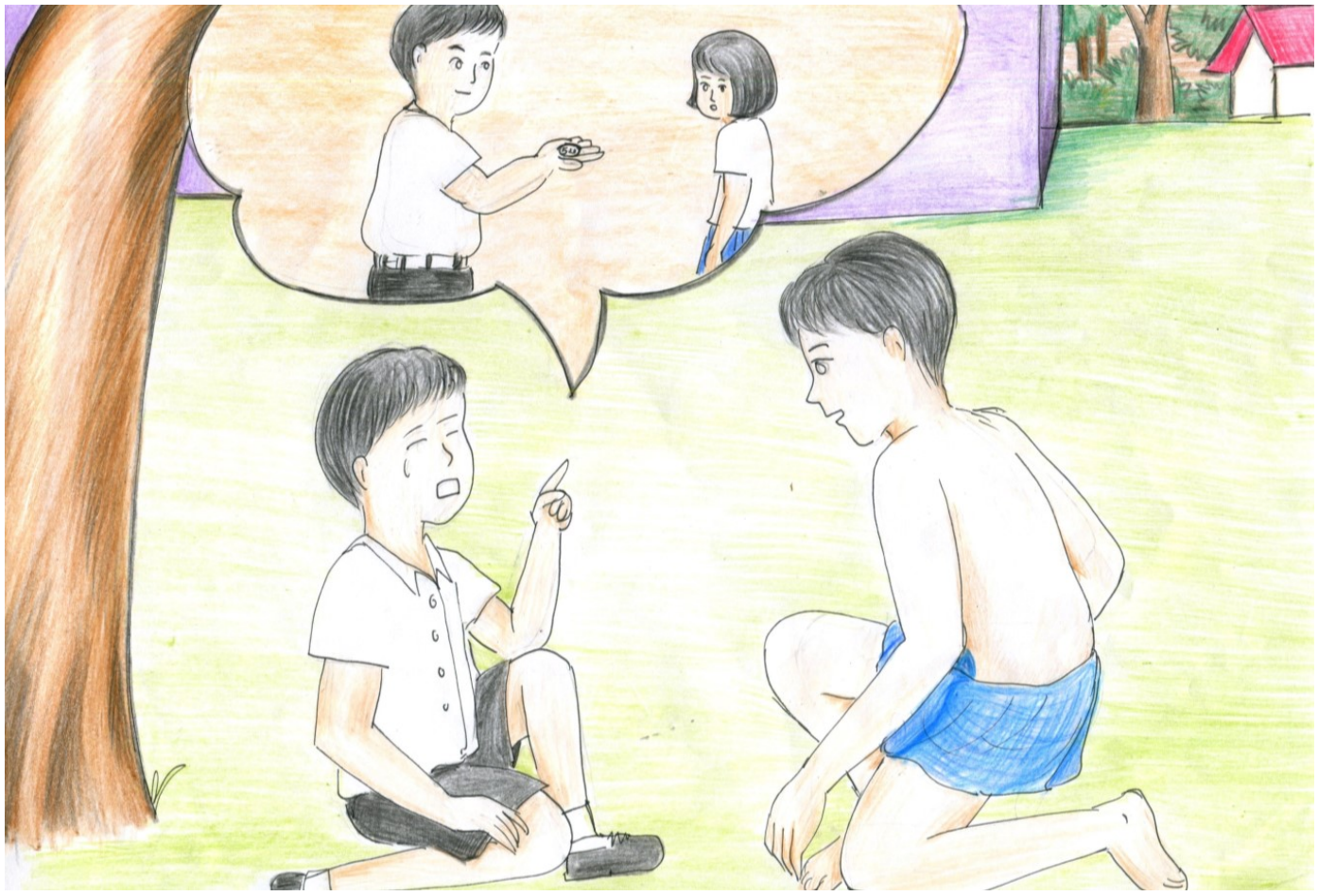
พาซูรี เต๊เน่ ลี่ะโบ อ่าที โอ่ะ เต่อโบ แล ท่อ แว เล๊อ เซ่คี ด๊อ แกว๊ฆอ แว น้ำพริก อ่าฆอ เดอ อ๊ะต่าเก่อโต ด๊อ นีก๊อพฆ๊ะ แว พ๊ะโด่ะ แพ๊ เล๊อ อ่าแกว๊ แว อ่าคา ชวี่ โอ่ะ แว เซ๊อ ดือ มอท่อแว ต่า พ๊ะโด่ะ โป๊โล๊แก่ แว เล๊อ พาซูรี อ่าคีโก่

พาซูรี พื๊อ แว ด๊อ ลอแท่ะ แว เล๊อ เซ่คี อ๊า ทู่ ค่อที๊ บู๊ แว เดอ ชวี่ ชวี่ เซ๊อดือ เอ่ะ โก่โล่ ด๊อ แว เอ่ะ แว เต๊อที่ศอ ลอฮ พาซูรี ฮ่อแว พ๊ะโด่ะ เม่ แว ด่ะ เล๊อ อ๊าต่าชา เซ๊อร่ะ เล๊อ อ๊า อ่อะลู่ที น่าฮู แว ปฆาฮ่อ แซ เซ๊อร่ะ ค๊ี๊ เน่ เค่อเพ่อ บีบู ท่อ อ๊าย่อเด แล จี่ะ ฆือ แว ปฆาฮ่อ แซ

แล ทีแว ชวี่ เซ๊อดือ เอ่ะ โก่โล่ แว พาซูรี เซ๊อร่ะ พู คี่ะ แว ชวี่ ชวี่ จี่ะ คี่ะ แว ด๊อ เซ๊อร่ะ แล ทื๊อ ท่อเก พาซูรี วี เซอเค่อะ เอ่ะ แว อ๊า ซวี่ ด๊อ จ๊ะ แว พาซูรี โจ๊ปล่า บ่ะ ตา แลฮ เน่อ เต๊อเก เล๊อ เด๊อ พาซูรี มาอ่า แม่ะซ่า เต๊อมี่อะ ด๊อ แต๊ แวเต๊อบู่ะ เซ๊อร่ะจ๊ะ จ๊ะแว เล๊อ อ่าซอ เต๊อที่ เน๊อ เม่ เตอแต๊ เอ่ะญา เจอ เตอ แล เซอ น่า เลอ ต่าชาฮี่ บาฮ พาซูรี แต๊ ท่อแว เต๊อที่ศอ เล๊อ ญา เจ๊อ เก่อ แกว๊ฆอ จ๊อ น้ำพริก อ๊าต่าโก่โต เจ่อ แกว๊เต่อตือ เจ๊อ ท่อแวเล๊อ เซ่คี ชวี่ เซ๊อดือ ที่ญา ด๊อ เซ๊อเปล่อ เอ่ะโก่โล่ แว เจ่อคีโก่

เซ๊อร่ะ แต๊ เอ่ะ แว พาซูรี เล๊อ ปฆา มา แซ๊แอ๊ เล๊อ ปฆาคีปฆาโล่ อ๊าเต่อเฆ บาฮ ต่าจี๊ญ่อ เก๊อ บ่ะ โอ่ะ แว พาซูรี แต๊ เอ่ะ แว เซ๊อร่ะ เล๊อ เจ๊อ ที่ น้ำพริก เฮ่ ลอ อ๊าเซ่อก๊อ อ่า เจ๊ะ เต่อฆา แย่บ่ะ เมอ แว เล๊อ อ๊า ต่า คือเทอ เน่ ออ เล๊อ อ่า เก๊อ เน่แก๊โจ๊โพอ๊าโค่

เม่ เล๊อ อ๊าเต่อโล เต่อต๊อ บ่า แพ๊ เล๊อ เซ๊อร่ะน่าฮู แว เล๊อ พาซูรี แต๊ ดีเน่วี เซ๊อร่ะ แต๊เอ่ะ แว พาซูรี เล๊อ เน่อมาดี เน่ เต๊อบ่ะ บาฮ เมอ เล๊อ เซ๊อ ร่ะมา ด่ะ แว ด๊อ เซ๊อร่ะ แล เซอ เล๊อ ต่าชาฮี่ มื่อเช่ท่อ เตอนี เซ๊อร่ะ ก๊อเน่แว น้ำพริก แต๊ เอ่ะ แวเล๊อ เต๊อบ่ะ ชา อ่อะ เน๊อต่าโก่โต บาฮ บ่ะชาฮ น้ำพริก เต๊อ ด๊อ อ๊าน่า เซ๊อร่ะ เดอ พาซรี แกว๊ เดอ โจ๊โพ พ๊าร๊ะ ฮ๊าบ๊อบ่ะ แต๊ แว เต๊อ เมอ ปฆาชา อ่อะ อ่าเก๊อ ลื่อ เลอบ่า เม่ เล๊อ อ่าเต๊อเฆ ตือ แว เล๊อ มื่อนี ปฆาตือเทอ เน่โจ๊โพ อ๊าโค่ โจ๊โพก๊อฆา ตือเทอ เน่ แว อ๊าโค่ เล๊อ อ๊าต่าบ่ะ อ่าซ๊า ด๊อ เน่ แวโจ๊โพ อ๊าโค่ ลอฮ

เรื่อง การเลือกประธานนักเรียน

เสียงกริ่งดังขึ้น "กริ๊งงงงง" นักเรียนแต่ละคนรีบออกจากห้องเรียน ไปเข้าแถวหน้าเสาธงและทำกิจกรรมหน้าเสาธง และหลังจากนั้น คุณครูฝ่ายกิจการนักเรียนงานประชาธิปไตย จึงประกาศหน้าเสาธงว่า โรงเรียนเราเปิดมาได้ประมาณ 1 เดือนแล้ว แต่เรายังไม่มีประธานนักเรียนเลย ดังนั้นอีก 2 อาทิตย์จะมีการเลือกประธานนักเรียน นักเรียนคนไหนสนใจ สามารถมาสมัครเป็นประธานนักเรียนได้ที่ฝ่ายกิจการ พี่ๆชั้นป. 5 ป. 6 มาสมัครลงเลือกตั้งประธานนักเรียนหลายคน พี่ ๆ ที่ลงสมัครเป็นประธานนักเรียนนั้น ต่างก็เขียนวิสัยทัศน์ของตัวเอง บ้างก็จะเขียนว่าจะพัฒนาโรงเรียน จะช่วยครู ช่วยเพื่อนในงานต่าง ๆ แต่ละคนก็มีวิสัยทัศน์ที่ต่างกัน เมื่อแต่ละคนเขียนเสร็จก็ เอาป้ายไปหาเสียง บ้างก็ติดที่ต้นไม้ บ้างก็ติดที่ฝาผนังโรงเรียน ในช่วงเวลานั้นเอง มีเด็กชายคนหนึ่ง ชื่อว่า เด็กชายสุรีเกิดอยากแกล้งพี่คนหนึ่งที่เป็นผู้สมัครเบอร์ 1 คือเด็กชายน้ำพริก ซึ่งเด็กชายน้ำพริกได้เขียนวิสัยทัศน์ว่า ผม“จะพัฒนาโรงเรียนให้โรงเรียนสะอาดน่าอยู่” โปรดเลือกเบอร์หนึ่ง เด็กชายสุรีจึงคิดหาวิธีจะแกล้งพี่น้ำพริกอย่างไรดี ในทันใดนั้นเขาก็มีความคิดหนึ่งผุดขึ้น “ปิ้งงงงง” พอถึงเวลาเลิกเรียน เด็กนักเรียนคนอื่นๆกลับบ้านหมดแล้ว นักการภารโรงก็ไล่ปิดประตูหน้าต่างในโรงเรียนตามปกติ แล้วก็กลับบ้าน เหลือแต่ครูเวรยามที่เป็นผู้ชายหนึ่งคน ในระหว่างที่ครูเวรยามเข้าไปอาบน้ำนั้น เด็กชายสุรีจึงเดินไปหยิบปากกาเคมีที่เตรียมไว้ หยิบปากกาขึ้นมา ตั้งใจจะเอาปากกานั้นไปขีดเขียนป้ายหาเสียงของเด็กชายน้ำพริก แต่ป้ายหาเสียงที่ติดบนต้นไม้นั้นสูงเกินกว่าที่จะเอื้อมมือถึง ทำให้เด็กชายน้ำพริกไม่สามารถเขียนข้อความบนป้ายนั้นได้ เด็กชายน้ำพริกจึงปีนขึ้นไปบนต้นไม้และลงมือขีดเขียนป้ายนั้นด้วยความชอบใจพลันหัวเราะเสียงดัง และแสดงอาการสะใจที่ได้ทำลายป้ายหาเสียงของเด็กชายน้ำพริก แต่ในระหว่างที่กำลังขีดเขียนป้ายนั้นก็มีหมา 3 ตัวเห่าเสียงดังมากๆและก็กระโดดงับเข้าไปที่ก้นของเด็กชายสุรี จังหวะนั้นเองทำให้เด็กชายสุรีตกลงมาจากต้นไม้ ดัง “ตุ๊บบบบ” ทันทีที่ตกลงมาถึงพื้นดินหมาสามตัวนั้นก็ได้กระโจนเข้ามากัดทันที เด็กชายสุรีร้องไห้เสียงดังด้วยความเจ็บปวด เสียงร้องไห้ของเด็กชายสุรีดังไปถึงห้องน้ำ ทันทีที่ครูได้ยินเสียงร้องไห้นั้นก็รีบคว้าผ้าเช็ดที่พาดเอาไว้บนราวตากผ้า จากนั้นก็พันผ้าเช็ดตัวที่เอว และ

รีบวิ่งตามหาเสียงร้องไห้นั้นทันที เมื่อครูเห็นหมาสามตัวรุมกัดเด็กชายน้ำพริกจึงเข้าไปช่วยไล่ตะเพิด หมาสามตัวจึงวิ่งหนีไป แล้วครูก็เข้าไปหาเด็กชายสุรีและพยุงให้ลุกขึ้นแล้วประคองเด็กชายน้ำพริกไปนั่งที่ม้านั่ง จากนั้นก็ทำแผลเบื้องต้นก่อนจะส่งตัวไปโรงพยาบาล ระหว่างนั้นก็ได้ถามเด็กชายน้ำพริกว่า เลิกเรียนแล้วทำไมยังไม่กลับบ้าน มาทำอะไรแถวนี้ เด็กชายน้ำพริกได้แต่ตอบอย่างอ้ำๆ อึ้งๆ กล้า ๆ กลัวที่จะตอบครู ครูจึงถามย้ำอีกทีและพูดต่อว่า ถ้าไม่บอกครูตรง ๆ ก็จะไม่พาไปหาหมอนะ เด็กชายสุรีจึงตอบครูไปเลยทันทีว่า ผมมาแกล้งพี่น้ำพริก ผมตั้งใจจะขีดเขียนทำให้ป้ายหาเสียงของพี่น้ำพริกเสียหาย แต่ป้ายนั้นอยู่สูงเกินเอื้อม ผมก็เลยปีนขึ้นไปบนต้นไม้ ระหว่างนั้นหมาเห็นผมจึงได้กระโดดงับที่ก้นผมทำให้ผมตกลงมา และมันก็เข้ามากัดซ้ำอีกที ครูก็พูดกับเด็กชายสุรีว่า “ถ้าเราไม่ชอบคนอื่นและทำให้คนอื่นเสียหาย มันเป็นการกระทำความผิด และต้องมีบทลงโทษนะ” เด็กชายสุรีจึงพูดขึ้นมาว่า ผมเห็นพี่น้ำพริกซื้อเสียง เอาเงินให้เพื่อน ๆ คนละ 5 บาทแล้วให้เพื่อน ๆ เลือกเขาเป็นประธานนักเรียน ผมไม่ชอบที่เขาทำแบบนั้นและไม่อยากให้พี่น้ำพริกเป็นประธานนักเรียน เพราะมันไม่ยุติธรรมสำหรับคนที่ลงสมัครเป็นประธานนักเรียนคนอื่น ๆ ครับ เมื่อครูได้ยินแล้วก็บอกกับเด็กชายสุรีว่า ถ้าเป็นแบบนั้นเธอต้องมาบอกครู ไม่ใช่ไปแกล้งเขาแบบนั้น งั้นเราก็มาช่วยรณรงค์ไม่ให้เพื่อนๆของเราขายเสียง เรื่องนี้ครูจะดำเนินการให้พรุ่งนี้นะแล้วครูก็พาเด็กชายสุรีไปโรงพยาบาล พอรุ่งเช้าครูก็ได้เรียกเด็กชายน้ำพริกเข้ามาตักเตือน และจัดกิจกรรมรณรงค์ไม่ให้ซื้อสิทธิ์ขายเสียง หลังจากที่เด็กชายน้ำพริกโดนตักเตือนแล้ว เขาก็ยังไม่หยุดที่จะซื้อเสียง แต่ไม่มีใครสนใจ ไม่มีใครขายเสียงให้กับเขา พอวันเลือกตั้งมาถึงเด็กนักเรียนก็ได้เลือกคนทีเขาคิดว่าดีที่สุด และโรงเรียนก็มีประธานนักเรียนที่ดีมีคุณภาพ

MTB

MLE

Instructional and Learning Materials Repository